

Full diocesà

27 de febrer del 2022

p6 i p8 —Dimecres de Cendra, inici de la santa Quaresma

p7 —Commoció per la mort del bisbe auxiliar de Barcelona

El cardenal Tagle visita Barcelona

Barcelona rebrà l'arquebisbe emèrit de Manila i actual Prefecte de la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles, Card. Luis Antonio Tagle, el cap de setmana del 5 i 6 de març. Durant la seva estada, el dissabte 5 de març al matí tindrà lloc un acte a l'Auditori del Fòrum de Barcelona, que constarà d'una conversa amb ell al voltant del tema «Acollir i acompanyar en un món canviant».

Aquest acte és organitzat conjuntament pel Secretariat de Pastoral amb Joves de Barcelona, Càritas Catalunya i la Fundació Escoles Cristianes de Catalunya. Serà a 2/4 d'11 del matí i es proposa especialment als professors, mestres i acompanyants de joves, com

un diàleg per a retrobar i alimentar el sentit de la vocació com a educadors.

El format de la trobada constarà, en primer lloc, d'una ponència del Card. Tagle al voltant del tema principal i, següent, es passarà a temps de diàleg i torns de preguntes en un to més informal.

Entre els temes que es tractaran, destaquen; l'Escola, quant al «compromís social de l'escola com a testimoni evangelitzador»; Càritas, per a parlar sobre el voluntariat; la Família, respecte a la transmissió de la fe; i finalment, els Joves, per a reflexionar sobre els «anhels i dificultats en l'aproximació al cristianisme».

«Ningú no cull figues dels cards ni raïms de les bardisses»

Diumenge VIII durant l'any / Cicle C

Lectura del primer llibre de Jesús, fill de Sira

Sacsegeu el garbell, i quedarà el rebuig: així serà l'escòria de l'home quan serà examinat. L'obra del terrisser ha de superar la prova del forn: així serà provat l'home en el moment de donar comptes. El fruit de l'arbre demostra el bon conreu: així, quan l'home doni comptes, es veurà què tenia al cor. No facis l'elogi de ningú abans no hagi estat examinat: és llavors que l'home serà posat a prova. (27,4-7)

Salm responsorial

És bo de lloar-vos, Senyor.
[91]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, quan això que es consumeix es revestirà d'allò que ja no es consumeix, quan aquesta existència mortal es revestirà d'aquella que és immortal, es complirà allò que diu l'Escriptura: «La victòria ha engolit la mort. Oh mort, on és la teva victòria? On és l'agulló que t'incitava?» L'Agulló que incitava la mort és el pecat, i el vigor del pecat ve de la Llei. Però, donem gràcies a Déu: ell ens dóna la victòria per Jesucrist, el nostre Senyor. Per tant, germans meus estimats, manteniu-vos fermes, immovibles, sobre aquest fonament; prodigueu-vos cada dia en l'obra del Senyor, segurs que, en el Senyor, el vostre treball no serà en va. (15,54-58)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles aquest proverbi: «¿Un cec seria capaç de guiar un altre cec? ¿No caurien tots dos dins un clot? No hi ha cap deixeble més instruït que el mestre; només un cop formats, els deixebles arriben a ser com el seu mestre.

»¿Per què, doncs, veus l'estella dintre l'ull del teu germà, i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull? ¿Com li pots dir: "Germà, deixa'm, que et trauré aquesta estella de l'ull", si tu no veus la biga en el teu? Hipòcrita, treu-te primer la biga del teu ull, i llavors t'hi veuràs per poder treure l'estella de l'ull del teu germà.

»No hi ha cap arbre bo que doni fruits dolents, ni cap arbre dolent que doni fruits bons. Cada arbre es coneix pels seus fruits: ningú no cull figues dels cards ni raïms de les bardisses. L'home bo, del tresor de bondat que guarda en el cor, en treu a fora la bondat; però l'home dolent, del seu tresor de maldat, en treu el mal. Perquè la seva boca parla d'allò que es desborda del seu cor.» (6,39-45)

«Per què, doncs, veus la brossa dintre l'ull del teu germà, i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull? Com li pots dir: "Germà, deixa'm, que et trauré aquesta brossa de l'ull", si tu no veus la biga en el teu?»

La brossa i la biga

Carles Riera i Fonts, pvre.

Jesús demana autenticitat i coherència. S'enfaristola contra qui fingeix sentiments que no té o expressa ideals que no segueix, contra qui critica els altres gratuïtament, fixant-se en els defectes aliens i no adonant-se dels propis. El Mestre titlla d'hipòcrita qui actua amb tanta severitat i amb ceguesa de cor (de fet, els mots *hipòcrita* i *crítica* provenen d'un mateix verb grec).

Avui, parlant en general, en aquest món nostre hi ha manca de tolerància i de respecte envers l'altre. Criticar-lo despietadament és potser una manera de voler apropiat-nos de la seva llibertat. Fora judicis de valor! Encara que l'altre pensi de manera molt diferent, em complementa i m'enriqueix.

Les obres que cada un de nosaltres fa o pugui fer donaran compte del que som veritablement. No pas judicis extemporanis —no prou meditats, inestables, arbitraris. Com l'arbre que dona fruit, cadascú que lluiti noblement desafiant els reptes de cada moment. El cristià ho ha de fer valent-se de l'esperança, com a baluard infranquejable contra la manca de deler i de coratge.

Analitzant la modernitat, el sociòleg francès Gilles Lipovetsky parla del «crepuscle del deure» i d'una «ètica indolora». A cadascú la terra que responsablement hagi treballat, si no s'adorm sobre els llores ni banalitza el sentit moral dels seus actes, li aportarà el fruit que es mereix.

No cal anar a cercar nimietats en la mirada de l'altre. Val més estar al cas que cap gros impediment no distorsioni el nostre esguard —comprensiu, indulgent, magnànim.

La imatge

Àdhuc els infants que van a colònies o al «cau» han participat alguna vegada en el joc de tapar els ulls a un company i que guïï tot el grup. I com han de trobar maneres de no caure tots plegats en un clot.

Tanmateix l'existència humana, la pròpia i la que contemplem en altres, ofereix situacions de gent que tira pel dret. Com a cristians tenim l'avantatge que Jesús ens va al davant.

La paràbola dels cecs (1568).
Pieter Bruegel the Elder

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

28 dilluns

—Sant Romà, abat
1Pe 1,3-9/Salm 110/Mc 10,17-27

1 dimarts

El Sant Àngel de la Guarda
—Sant Rossend, bisbe
Comença març, consagrat al Patriarca Sant Josep
1Pe 1,10-16/Salm 97/Mc 10,28-31

2 dimecres de cendra

Dia de dejuni i abstinència
—Santa Agnès de Praga, religiosa
Jl 2,12-18/Salm 50/2C 5,20-6,2/Mt 6,1-6.16-18

3 dijous

—Sant Medir, pagès
Dt 30,15-20/Salm 1/Lc 9,22-25

4 divendres

—Sant Casimir, rei
Dia d'abstinència
Is 58,1-9a/Salm 50/Mt 9,14-15

5 dissabte

La Mare de Déu d'Àfrica
—Sant Adrià
Is 58,9b-14/Salm 85/Lc 5,27-32

6 diumenge I de Quaresma / Cicle C

—Sant Oleguer, bisbe
Dia d'hispanoamericana
Dt 26,4-10/Salm 90/Rm 10,8-13/Lc 4,1-13

L'eutanàsia, una falsa solució davant el problema del sofriment

Redacció

El dimarts 25 de gener va tenir lloc al Seminari Vic una matinal de formació, adreçada a preveres, diaques i comunitats religioses, sota el títol «Els reptes que ens planteja la llei de l'eutanàsia a la llum de la fe». Aquesta jornada és la segona que es realitza amb aquest format, després de la dedicada (el mes de març passat) a les exèquies. Les xerrades, amb més de set-centes visualitzacions, també es pogueren seguir a través del canal Youtube del bisbat.

La matinal es va iniciar amb unes paraules del bisbe Romà en què destacà, referint-se a la llei de l'eutanàsia entrada en vigor a Espanya l'any 2021, que «tot el que és humà interessa a

l'Església» i lamentà «aquesta cultura de la mort que es va imposant amb l'excusa d'afirmar la llibertat».

Amb bones cures pal·liatives baixen les peticions d'eutanàsia

Mn. Joan Mir, responsable de l'assistència religiosa a l'Hospital de la Santa Creu de Vic (HSCV), va presentar la primera xerrada: «Les cures pal·liatives, avui», a càrrec de la infermera Laura Salvans i el Dr. Joan Espauella. La unitat de cures pal·liatives de l'HSCV, creada en 1987, va ser pionera i actualment encara és un referent mundial. Disposa de 20

El bisbe Romà lamenta la imposició de la cultura de la mort

llits hospitalaris, dona atenció domiciliària (PADES) i, a més de tractar el pacient, també acompanya la família. Salvans va afirmar que «les cures paliatives ni acceleren ni endarrereixen la mort i inclouen els valors fonamentals de respecte, dignitat, afecte i esperança i també atenen el dol». Espau-
lella assenyala que hi ha molt poques demandes d'eutanàsia quan hi ha una bona cura pal·liativa: «No donem anys a la vida, donem vida als anys.»

El testimoni de la família Argemí

La segona xerrada del matí, a càrrec del Dr. Josep Argemí, pare de de Xavi Argemí, va emocionar tothom. Xavi Argemí, de vint-i-cinc anys, pateix distròfia muscular de Duchenne, que li provoca la pèrdua de força en tot el cos i és autor del llibre *Aprendre a morir per a viure*, on explica la història de la seva vida. El Dr. Argemí va ex-

plicar que viuen el seu dia a dia amb la màxima normalitat i que el seu fill, malgrat les circumstàncies adverses, és un ferm activista de les cures paliatives i no de l'eutanàsia.

L'eutanàsia no soluciona cap problema

La jornada de formació la va cloure la Gna. Margarita Bofarull, religiosa del Sagrat Cor i llicenciada en Medicina i Cirurgia i en Teologia. L'any 2021 va ser nomenada pel Sant Pare, membre ordinari de la Pontifícia Acadèmia per la Vida. Bofarull va anar desgranant com la Llei de l'Eutanàsia no soluciona cap dels problemes que pateixen les persones amb dolor o malalties cròniques i només té la finalitat de provocar la mort. Aquesta llei respon a un «discurs solitari i no solidari». I va defensar que «hi ha malalties incurables, no malalts incuïdables».

Onomàstica del senyor bisbe

Tota la diòcesi felicita demà, 28 de febrer, diada de sant Romà, al nostre pastor en aquest dia de la seva onomàstica.

Li manifestem la nostra adhesió filial i preguem al Senyor que continuï la tasca, en aquesta època plena de desafiaments per a l'Església i la societat, de continuar confirmant-nos en la fe, sostenint-nos en l'esperança i encoratjant-nos en la caritat i, així, anunciar als nostres barris, pobles i ciutats l'alegria de l'Evangeli.

Dimecres de Cendra, inici de la Quaresma

Preguntes i respostes

Què és el Dimecres de Cendra?

És el primer dia de la Quaresma, és a dir, dels 40 dies en què l'Església crida els fidels a la conversió i a preparar veritablement per viure els misteris de la Passió, Mort i Resurrecció de Crist a la Setmana Santa.

Per què s'imposa la cendra?

La cendra és un símbol i la seva funció està descrita en un important document de l'Església, exactament, en l'article 125 del Directori sobre la pietat popular i la litúrgia: "El començament dels quaranta dies de penitència, en el Ritu romà, es caracteritza per l'auster símbol de les Cendres, que distingeix la Litúrgia del Dimecres de Cendra. Propi dels antics ritus amb què els pecadors convertits se sotmetien a la penitència canònica, el gest de cobrir-se amb cendra té el sentit de reconèixer la pròpia fragilitat i mortalitat, que necessita ser redimida per la misericòrdia de Déu. Lluny de ser un gest purament exterior, l'Església ho ha conservat com a signe de l'actitud del cor penitent que cada batejat està cridat a assumir en l'itinerari quaresmal. S'ha d'ajudar als fidels, que van en gran nombre a rebre la Cendra, al fet que captin el significat interior que té aquest gest, que obre a la conversió a l'esforç de la renovació pasqual".

Què simbolitzen i què recorden les cendres?

La paraula cendra, que prové del llatí cinis, representa el producte de la combustió d'alguna cosa pel foc. Aquesta va adoptar aviat un sentit simbòlic de mort, caducitat, però també d'humilitat i penitència. La cendra, com a signe d'humilitat, li recorda

al cristià el seu origen i la seva fi: "Déu va modelar l'home amb pols de la terra" (Gn 2,7); "Fins que tornis a la terra, que és d'on vas ser fet" (Gn 3,19).

On es pot aconseguir la cendra?

Per a la cerimònia s'han de cremar les restes de les palmes beneïdes el Diumenge de Rams de l'any anterior. Aquestes són ruixades amb aigua beneïda i després aromatitzades amb encens.

Com s'imposa la cendra? Aquest acte té lloc a la Missa al terme de l'homilia i està permès que els laics ajudin al sacerdot. Les cendres són imposades al front, fent el senyal de la creu amb elles mentre el ministre diu les paraules Bíbliques: «Recordeu-vos que ets pols i en pols et convertiràs», o "Converteix-te i creu en l'Evangeli».

És obligatòria la imposició de les cendres?

El Dimecres de Cendra no és dia de precepte i per tant no és obligatòria. No obstant això, aquest dia concorre una gran quantitat de persones a la Santa Missa, cosa que sempre és recomanable. És obligatori el dejuni i l'abstinència? El Dimecres de Cendra és obligatori el dejuni i abstinència, com en el Divendres Sant, per als majors de 18 anys i menors de 60. Fora d'aquests límits és opcional. Aquest dia els fidels poden tenir un dinar "fort" una sola vegada al dia. L'abstinència de menjar carn és obligatòria des dels 14 anys. Tots els divendres de Quaresma també són d'abstinència obligatòria. Els altres divendres de l'any també, encara que segons el país pot substituir-se per un altre tipus de mortificació o oferiment com el rés del rosari.

Commoció per la mort del bisbe Toni Vadell

Redacció

El dia 12 de febrer del 2022 moria el bisbe auxiliar de Barcelona, Toni Vadell, de quaranta-nou anys d'edat, en no poder superar un càncer de pàncrees que se li havia diagnosticat el prop passat mes de juliol.

Nascut a Mallorca, fou ordenat sacerdot en 1998. El 19 de juny de 2017 es va fer públic el seu nomenament com a bisbe auxiliar de Barcelona. Va rebre l'ordenació episcopal el 9 de setembre del 2017 a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona.

Era el president del Secretariat Interdiocesà de Catequesi, s'havia dedicat especialment als joves i als més necessitats, essent un dinamitzador de la vida eclesial.

És curiós com la seva mort ha fet aflorar —en multitud de missatges a les xarxes— la seva personalitat, oculta als grans mitjans de comunicació. Des de molts diferents àmbits s'ha destacat el seu entusiasme, la seva capacitat de comunicació, la seva sinceritat i integrat, enamorat de la vocació, un cor net...

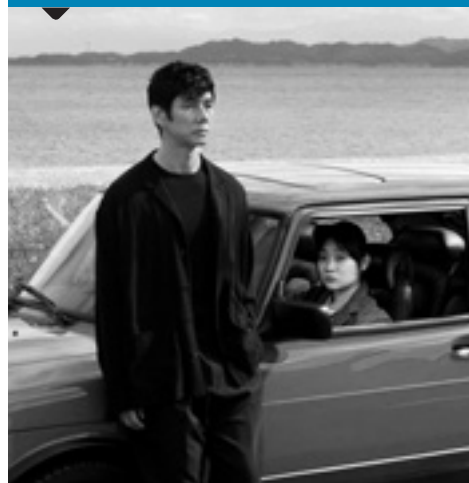
Tant a Barcelona, com a Mallorca, es van viure grans expressions de dol en els actes exequials. Durant l'homília, el cardenal Omella digué que «el bisbe Toni va unir el seu dolor al de Crist, i va posar a les seves mans la seva vida i tot el seu ésser», i va tenir molt present en tot moment la mare del bisbe Toni, l'Antònia, el seu germà Joan i la resta de familiars així com «les persones que l'han atès amb tanta entrega en aquest temps de malaltia».

La Pel·lícula

Drive My Car

Dirigida per Ryûsuke Hamaguchi

Japó, 2021

Intèrprets: Hidetoshi Nishijima i

Tôko Miura

Drama

Malgrat no ser capaç de recuperar-se d'un drama personal, Yusuke Kafuku, actor i director de teatre, accepta muntar l'obra *Uncle Vania* en un festival d'Hiroshima. Allí coneix Misaki, una jove reservada que li han assignat com a xofera. A mesura que fan els trajectes, la sinceritat creixent de les seves converses els obliga a enfrontar-se al seu passat.

El crític de cinema Peio Sánchez presenta aquesta pel·lícula com una producció plena de valors espirituals. A partir de l'argument, l'espectador aprofundeix en aspectes del més profund de la persona, com el «penediment i l'acceptació» d'un mateix i d'allò que ha viscut.

Ens hem de preparar per a la Pasqua

Romà Casanova, bisbe de Vic

La Pasqua és la festa més important dels cristians. De fet, és l'única festa dels deixebles de Crist, perquè durant tot l'any litúrgic el que celebrem és sempre el mateix: Crist mort i ressuscitat per nosaltres i per la nostra salvació. El diumenge és la pasqua setmanal. El cicle nadalenc també l'anomenem «les Pasqües de Nadal», ja que el qui ha nascut és el nostre Redemptor. I les celebracions dels sants sempre fan referència a la pasqua de Crist que es manifesta en la vida dels nostres germans. És tan important la festa de Pasqua que l'Església, en la seva litúrgia, ens n'ofereix una preparació intensa, durant quaranta dies, la Quaresma, i un temps llarg de cinquanta dies per a assaborir la Pasqua, el que anomenem temps pasqual.

La Quaresma té dos accents: baptismal i penitencial

Som a poc dies del començament de la Quaresma, temps favorable per a la renovació personal i comunitària, que ens durà a la Pasqua. Dimecres vinent iniciarem el camí quaresmal amb la imposició de la cendra, com a signe que formem part de la comunitat de creients en Crist que han de lluitar, amb la gràcia de l'Esperit Sant, per configurar-se més i més a Jesús en la seva pasqua, de la mort a la vida, per la creu i la resurrecció. No podem perdre aquesta oportunitat de gràcia que ens ofereix el Senyor, per mitjà de la seva Església, per a avançar més i més en la nostra vida cristiana! Un cristià que deixés de lluitar per una més gran fidelitat a la crida rebuda sucumbiria als embats del món, perdent la llibertat rebuda com a fill de Déu.

La Quaresma té dos accents complementaris: és un temps baptismal i un temps penitencial. Per als ca-

tecúmens, els qui han de rebre el baptisme la nit de Pasqua o en el temps pasqual, els quaranta dies quaresmals marquen el ritme intens de preparació per a la celebració dels sacraments de la iniciació cristiana: el baptisme, la confirmació i l'Eucaristia. I, amb el mateix sentit baptismal, la Quaresma és també un temps penitencial que demana a tots els batejats entrar en la dinàmica de la humilitat i la conversió. La humilitat d'acceptar la veritat del que hi ha en el nostre cor i en les nostres existències, i la conversió de posar-nos de cara al Senyor, amb el desig i el propòsit d'una més gran fidelitat al baptisme rebut.

Tant l'aspecte baptismal com el penitencial de la Quaresma ens duen a una vida cristiana més intensa. La pregària, el dejuni i abstinència i l'almoina han de ser presents de manera especial en la nostra preparació per a la Pasqua.

